

bracht: splitsing in Stoottroepen en Bewakingstroepen. De Stoottroepen waren er voor bestemd om schouder aan schouder met de Geallieerden te vechten, de Bewakingstroepen hadden als hoofdtak het uitvoeren van bewakingsdiensten achter het front en het bewaken van de kampen waarin alle 'foute' elementen terechtkwamen – wij herinneren er aan dat door het ingrijpen van majoor van Houten begin oktober '44 de primaire bevoegdheid om die 'foute' elementen te arresteren, aan de Binnenlandse Strijdkrachten (Stoottroepen en Bewakingstroepen) was toegekend. Wat terzake door de BS is verricht, komt in het volgende hoofdstuk aan de orde; in deze paragraaf willen wij ons op de Stoottroepen concentreren, zij het dat het dan noodzakelijk is, ook een aantal algemene gegevens over de Binnenlandse Strijdkrachten te vermelden en hier en daar op deze BS als geheel in te gaan.

Allereerst de sterkte. Wij gaven in de vorige paragraaf reeds weer dat er begin mei '45 6 bataljons Stoottroepen en 2 bataljons Bewakingstroepen waren; in de Stoottroepen waren toen (afgezien nog van de staf) ca. vierduizend krachten bijeengebracht en in de Bewakingstroepen ca. vijftienhonderd. Toen wij die cijfers weergaven (ze zijn in Londen door het departement van oorlog opgesteld), wezen wij er al op dat er meer Bewakingstroepen zijn geweest. Veel meer zelfs: volgens van Ojen eind december '44 dertien- tot veertienduizend man, medio januari '45 ongeveer zestienduizend.¹ De vermindering van zestienduizend tot ca. vijftienhonderd moet aldus worden verklaard dat uit de Bewakingstroepen allerlei onderdelen van de Koninklijke Landmacht werden gevormd en voorts dat begin maart '45 uit de Bewakingstroepen 19 z.g. gezagscompagnieën werden samengesteld die aan het Militair Gezag ter beschikking werden gesteld en onder een Korpscommandant Militair Gezag kwamen te ressorteren. Alleen al dat laatste betekende dat ca. vierduizend man uit de sterktecijfers van de Bewakingstroepen verdwenen; aannemelijk is voorts dat velen in het kader van diverse zuiveringen uit hun rijen werden verwijderd en ook ziet het er naar uit dat de Londense opgave (2 bataljons) slechts betrekking heeft gehad op de compagnieën die in bataljonsverbanden waren samengevoegd. Verwarrend dit alles? Wij kunnen het niet helpen: in al die onzekerheden werden de nogal chaotische toestanden welke het bevrijde Zuiden op administratief gebied kende (en de slechte verbanden tussen het bevrijde Zuiden en Londen), weerspiegeld. Misschien doet de lezer er goed aan, er van uit te

¹ Van Ojen: *De BS*, p. 262.